

Sygn. akt X K 296/18

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 maja 2018 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku w X Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Adrianna Kłosowska

Protokolant Mateusz Patelczyk

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej G. w G.

po rozpoznaniu w dniu 8 maja 2018 roku na rozprawie

sprawy **R. L. (1)**, urodzonego (...) w G., syna H. i J., PESEL (...)

o wydanie wyroku łącznego,

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 14.03.2007r. w sprawie **VIII K 739/06** za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. i ciąg przestępstw z art. 278 § 1 k.k.; kara została wykonana;
2. Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 19.12.2007r. w sprawie **VIII K 578/07** za przestępstwo z art. 193 k.k.; kara została wykonana;
3. Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 15.02.2008r. w sprawie **IX K 2/08** za przestępstwo z art. 286§ 1 k.k.; kara została wykonana;
4. Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 08.12.2008r. w sprawie **VIII K 1081/08** za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.; kara została wykonana;
5. Sądu Rejonowego w Sopocie z dnia 05.08.2009r. w sprawie **II K 99/09** za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii; kara została wykonana;
6. Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 08.01.2010r. w sprawie **IX K 302/09** połączono kary pozbawienia wolności orzeczone w w/w sprawach VIII K 578/07 i IX K 2/08; kara została wykonana;
7. Sądu Rejonowego w Sopocie z dnia 30.03.2015r. w sprawie **II K 139/14** za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. kara została wykonana;
8. Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 10.01.2017r. w sprawie **II K 906/16** za przestępstwa z art. 280 § 1 k.k. na karę 2 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności oraz 100 stawek dziennych grzywny po 10 zł; kara jest wykonywana (objęta wyrokiem łącznym w sprawie X K 380/17);
9. Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 23.09.2016r. w sprawie **II K 744/15** za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i 6 miesięcy ograniczenia wolności poprzez wykonywanie nieodpłatnej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie; kara jest wykonywana (objęta wyrokiem łącznym w sprawie X K 380/17);
10. Sądu Rejonowego Gdańsk Południe w Gdańsku z dnia 21.12.2017r. w sprawie **X K 459/17** za przestępstwo z art. 278 § 1 i 5 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności i 6 miesięcy

ograniczenia wolności poprzez wykonywanie nieodpłatnej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie; kara jest wykonywana;

11. Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 24.07.2017r. w sprawie **II K 380/17** połączono kary pozbawienia wolności wymierzone w sprawach II K 744/15 i II K 906/16 i wymierzono karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, kara łączna jest obecnie wykonywana.

orzeka:

I. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 85a k.k., art. 86 § 1 k.k., art. 87 § 1 k.k., art. 91 § 3 k.k., art. 569 § 1 k.p.k. łączy jednostkowe i łączne kary pozbawienia wolności oraz karę ograniczenia wolności orzeczone w wyrokach:

- Sądu Rejonowego Gdańsk Południe w Gdańsku z dnia 21.12.2017r. w sprawie **X K 459/17**,

- łącznym Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 24.07.2017r. w sprawie **II K 380/17**

i wymierza skazanemu **R. L. (1)** karę łączną 3 (trzech) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 577 k.p.k. zalicza skazanemu na poczet orzeczonej w punkcie I wyroku łącznej kary pozbawienia wolności okresy rzeczywistego pozbawienia wolności zaliczone skazanemu w sprawach podlegających łączeniu, w tym od dnia 20.09.2016r. do 21.09.2016r. zaliczone w sprawie II K 380/17 oraz okresy odbytych kar w sprawach podlegających łączeniu;

III. w pozostałym zakresie orzeczenia zawarte w wyrokach ulegających połączeniu podlegają odrębnemu wykonaniu;

IV. na podstawie art. 572 k.p.k. w pozostałym zakresie umarza postępowanie w sprawie;

V. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. K. kwotę 147,60 zł (sto czterdzieści siedem złotych 60/100) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu wraz z podatkiem VAT;

VI. na podstawie art. 626 § 1 k. p. k. w zw. z art. 624 § 1 k. p. k. zwalnia skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, które przejmuje na rzecz Skarbu Państwa.

Sygn. akt X K 296/18

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

Skazany R. L. (2) był karany następującymi prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 14.03.2007r. w sprawie **VIII K 739/06** za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. i ciąg przestępcz z art. 278 § 1 k.k.; kara została wykonana;

2. Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 19.12.2007r. w sprawie **VIII K 578/07** za przestępstwo z art. 193 k.k.; kara została wykonana;

3. Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 15.02.2008r. w sprawie **IX K 2/08** za przestępstwo z art. 286§ 1 k.k.; kara została wykonana;

4. Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 08.12.2008r. w sprawie **VIII K 1081/08** za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.; kara została wykonana;

5. Sądu Rejonowego w Sopocie z dnia 05.08.2009r. w sprawie **II K 99/09** za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii; kara została wykonana;

6. Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 08.01.2010r. w sprawie **IX K 302/09** połączono kary pozbawienia wolności orzeczone w w/w sprawach VIII K 578/07 i IX K 2/08; kara została wykonana;
7. Sądu Rejonowego w Sopocie z dnia 30.03.2015r. w sprawie **II K 139/14** za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. kara została wykonana;
8. Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 10.01.2017r. w sprawie **II K 906/16** za przestępstwa z art. 280 § 1 k.k. na karę 2 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności oraz 100 stawek dziennych grzywny po 10 zł; kara jest wykonywana (objęta wyrokiem łącznym w sprawie X K 380/17);
9. Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 23.09.2016r. w sprawie **II K 744/15** za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i 6 miesięcy ograniczenia wolności poprzez wykonywanie nieodpłatnej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie; kara jest wykonywana (objęta wyrokiem łącznym w sprawie X K 380/17);
10. Sądu Rejonowego Gdańsk Południe w Gdańsku z dnia 21.12.2017r. w sprawie **X K 459/17** za przestępstwo z art. 278 § 1 i 5 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności i 6 miesięcy ograniczenia wolności poprzez wykonywanie nieodpłatnej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie; kara jest wykonywana;
11. Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 24.07.2017r. w sprawie **II K 380/17** połączono kary pozbawienia wolności wymierzone w sprawach II K 744/15 i II K 906/16 i wymierzono karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, kara łączna jest obecnie wykonywana.

dowody: akta spraw X K 459/17 i II K 380/17 Sądu Rejonowego w Gdyni, odpisy wyroków k. 21-21v., 37-37v., 39-39v., 40, 42-42v., dane o karalności k. 32-34, dane o pobytach i orzeczeniach k. 15 – 18v.

Skazany jest kawalerem, posiada jedno dziecko i jest zobowiązany do alimentacji w wysokości 500 złotych miesięcznie. Przed osadzeniem nie miał dobrych relacji z rodziną. Z wywiadu sporządzonego przez Zespół (...) w G. wynika, że skazany nadużywał alkoholu, pod wpływem którego był agresywny. Skazany ma wykształcenie zawodowe o profilu kucharz. Nie podejmował pracy zarobkowej. Pozostawał w stałym konflikcie z ojcem, który wyrzucał go z domu. Matka skazanego w 2015 roku nie wyraziła zgody na przepustkę z odbywanej kary pozbawienia wolności. Skazany po odbyciu kary może wrócić do mieszkania rodziców. W miejscu zamieszkania skazanego nie odnotowano interwencji Policji. Sąsiedzi R. L. (1) mają o nim pozytywną opinię.

W warunkach izolacji R. L. (1) prezentuje przeciętną postawę, był pięciokrotnie nagradzany. Nie był karany dyscyplinarnie. Sporządzono względem niego jeden wniosek o ukaranie, który zakończył się rozmową ostrzegawczą. Nie był uprawniony do korzystania z przepustek. Nie deklaruje przynależności do struktur nieformalnych podkultury przestępczej. Karę odbywa w zakładzie typu zamkniętego, w systemie programowanego oddziaływania. W związku z rozpoznaniem choroby alkoholowej, na mocy wyroku sądowego, został skierowany do podjęcia terapii uzależnień, w trakcie której utożsamiał się z problemem alkoholowym. Ponadto, podczas odbywania kary jest uczestnikiem zawodowego kursu kwalifikacyjnego o profilu murarz – tynkarz. Z obowiązków ucznia wywiązuje się właściwie. Deklaruje chęć podjęcia pracy, z uwagi na brak wolnych miejsc pracy nie jest zatrudniony. Przed przyjęciem do Zakładu Karnego we W. przebywał w Zakładzie Karnym K., gdzie był zatrudniony nieodpłatnie przy pracach porządkowych w ambulatorium jednostki penitencjarnej.

Utrzymuje sporadyczny kontakt zewnętrzny w formie korespondencji i rozmów telefonicznych. Od rodziców otrzymuje pomoc w postaci paczek. Wobec popełnionego przestępstwa oraz wcześniejszego stylu funkcjonowania jest krytyczny. Po opuszczeniu Zakładu Karnego zamierza powrócić do rodziców i podjąć pracę zarobkową.

dowody: opinia o skazanym k. 27-28v.

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o ujawnione w toku rozprawy dowody, w szczególności dokumenty zgromadzone w aktach sprawy. Stanowią one dowody wiarygodne i rzetelne, gdyż zostały sporządzone w przepisanej przez prawo formie, przez uprawnione do tego organy, w zakresie powierzonych im kompetencji, a nadto ich treść nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Zgodnie z art. 85 § 1 i 2 k.k., jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1.

W niniejszej sprawie przesłanki warunkujące możliwość wydania wyroku łącznego zachodzą zatem w stosunku do następujących wyroków, podlegających wykonaniu:

- Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 24.07.2017r. w sprawie **II K 380/17**, obejmującym kary orzeczone wyrokami II K 906/16 i II K 744/17;

- Sądu Rejonowego Gdańsk Południe w Gdańsku z dnia 21.12.2017r. w sprawie **X K 459/17**.

Powyższymi wyrokami R. L. (1) wymierzono karę łączną pozbawienia wolności oraz karę mieszaną pozbawienia wolności i ograniczenia wolności, a zatem kary, które można ze sobą połączyć. Zgodnie z art. 87 § 1 k.k. w przypadku skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności sąd wymierza karę łączną pozbawienia wolności, przyjmując, że miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności. Kary są obecnie wykonywane, przy czym żadna z tych kar nie została jeszcze wykonana w całości wykonana.

Natomiast kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami w sprawach VIII K 739/06, VIII K 578/07, IX K 2/08, VIII K 1081/18, II K 99/09, IX K 302/09, II K 139/14, nie podlegały połączeniu z innymi karami, gdyż kary te zostały już wykonane.

Rozważając kwestię wysokości kary łącznej, jaka winna zostać orzeczona względem R. L. (1) w miejsce kar objętych wyżej wymienionymi wyrokami, Sąd miał na względzie treść art. 86 k.k., wyznaczającego jej granice. Z przepisu tego wynika, że Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak w odniesieniu do kary pozbawienia wolności – 20 lat. Wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku sygn. akt X K 459/17 wymierzono R. L. (1) karę 2 miesięcy pozbawienia wolności i 6 miesięcy ograniczenia wolności poprzez wykonywanie nieodpłatnej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie. Natomiast wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdyni sygn. akt II K 380/17 orzeczono względem R. L. (1) karę łączną 3 lat pozbawienia wolności.

Co do zasady zatem, uwzględniając treść art. 87 § 1 k.k., kara łączna pozbawienia wolności w tym wypadku powinna mieścić się w granicach od 3 lat pozbawienia wolności (najwyższa z orzeczonych kar – z wyroku II K 380/17) do 3 lat i 5 miesięcy pozbawienia wolności.

Nadmienić należy, że wymierzając karę łączną Sąd nie rozważa ponownie kwestii społecznej szkodliwości czynów, za które zostały orzeczone kary jednostkowe, ani też stopnia zawinienia przy popełnieniu wyżej wymienionych czynów. W doktrynie prawa karnego podkreślano dotąd, że przy wymiarze kary łącznej decydujące znaczenie ma względem na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej (M. Szewczyk, Kara łączna w polskim prawie karnym, Kraków 1981, s. 78). Zastosowanie właściwej zasady łączenia kar (absorpcji, kumulacji, asperacji) w głównej mierze zależy od związku podmiotowego i przedmiotowego pomiędzy zbiegającymi się czynami. W aspekcie przedmiotowym związek realnie zbiegających się przestępstw wyrażają kryteria przedmiotowe poszczególnych przestępstw, tj. bliskość czasowa ich popełnienia, tożsamość osób pokrzywdzonych, rodzaj naruszonego dobra prawnego, sposób działania sprawcy. W aspekcie podmiotowym chodzi o motywów bądź pobudki kierujące sprawcą, rodzaj i formę jego zawinienia. Im ściślejszy związek podmiotowy i przedmiotowy pomiędzy zbiegającymi się czynami,

tym bardziej zasadne jest zastosowanie zasady absorpcji. (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 18 marca 1981 r. VI KZP 5/81, OSNPG 1981, z. 5, poz. 43 oraz uchwale w składzie 7 sędziów z dnia 25 lutego 2005 roku, I KZP 36/04, OSNKG 2005, Nr 2, poz. 13). Przepis art. 85a k.k. wprost wskazuje, że orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Mając na uwadze powyższe względy Sąd doszedł do przekonania, że wymiar kary łącznej za pozostające w zbiegu przestępstwa w tym wypadku winien zostać ukształtowany na zasadzie asperacji, jako że czyny, za które R. L. (1) został skazany wyrokiem wydanym w sprawie sygn. akt X K 459/17 oraz wyrokami w sprawach sygn. akt II K 744/15 i II 906/16 zostały popełnione w odstępie niecałych 2 lat i są przestępstwami tego samego rodzaju (przeciwko mieniu).

Na korzyść R. L. (1) Sąd poczytał fakt, że czyni on postępy w resocjalizacji: przeszedł terapię leczenia uzależnień, podjął naukę w celu nabycia kwalifikacji oraz prezentuje obecnie pozytywny stosunek do pracy oraz krytycyzm co do popełnionych przez niego czynów. Widoczne jest, że prowadzony w zakładzie karnym proces resocjalizacyjny przyniósł już efekty.

Dlatego też w ocenie Sądu adekwatne do okoliczności sprawy jest wymierzenie kary łącznej 3 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności, która niewątpliwie mieści się w wyżej określonych granicach. Kara w takim wymiarze powinna spełnić pokładane w niej cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec skazanego. Skazany jest osobą notorycznie naruszającą porządek prawny. Wymierzenie kary łącznej jest korzystne dla skazanego, bowiem całkowity czas odbywania kary pozbawienia wolności jest krótszy niż w sytuacji, jaka miałyby miejsce przy odbywaniu jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonymi wyrokami podlegającymi łączeniu. Sąd nie dopatrył się żadnych nadzwyczajnych argumentów, które skłaniałyby do jeszcze bardziej uprzywilejowanego traktowania skazanego.

Sąd na podstawie art. 577 k.p.k. Sąd zaliczył skazanemu na poczet orzeczonej w punkcie I wyroku łącznej kary pozbawienia wolności okresy rzeczywistego pozbawienia wolności zaliczone skazanemu w sprawach podlegających łączeniu oraz okresy odbytych kar w sprawach podlegających łączeniu, w tym okres od dnia 20.09.2016 roku do 21.09.2016 roku zaliczony w sprawie II K 380/17.

W punkcie III wyroku na podstawie art. 576 § 1 kpk a contrario pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach podlegających połączeniu Sąd pozostawił do odrębnego wykonania.

W punkcie IV wyroku Sąd umorzył na podstawie art. 572 kpk postępowanie w pozostałym zakresie ze względu na brak podstaw do wydania wyroku łącznego.

Sąd orzekł również o kosztach udzielonej skazanemu pomocy prawnej z urzędu, uwzględniając przy tym należny podatek VAT. Koszty te nie zostały opłacone w żadnej części. I tak, zasądził od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy adw. M. K. kwotę 147,60 złotych tytułem reprezentowania R. L. (1) w sprawie o wydanie wyroku łącznego. Sąd nie widział podstaw, by ustalać opłatę na podwyższonym poziomie, co stwierdzono po analizie stopnia zawichości przypadku oraz nakładu pracy obrońcy.

Na mocy art. 624 § 1 k.p.k. Sąd orzekł o kosztach postępowania w sprawie, zwalniając R. K. od ich ponoszenia w całości, obciążając nimi Skarb Państwa, z uwagi na trudną sytuację majątkową i osobistą skazanego. Skazany odbywając karę pozbawienia wolności jest pozbawiony możliwości zarobkowania, ponadto ciąży na nim obowiązek alimentacyjny. Wobec tego zasadne było przejąć w/w koszty na rzecz Skarbu Państwa.

SSR Adrianna Kłosowska